

Sygn. akt III KZ 51/14

## POSTANOWIENIE

Dnia 25 września 2014 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Przemysław Kalinowski

w sprawie I. Ś.

skazanego z art. 157 § 1 kk

po rozpoznaniu w Izbie Karnej na posiedzeniu

w dniu 25 września 2014 r.,

zażalenia obrońcy skazanego

na zarządzenie przewodniczącego IV Wydziału Karnego Odwoławczego Sądu Okręgowego w B.

z dnia 27 maja 2014 r., sygn. akt WKK .../13, którym uchylono zarządzenie z dnia 10 stycznia 2014 r. o przyjęciu kasacji od wyroku Sądu Okręgowego w B.

z dnia 29 marca 2012 r., sygn. akt IV Ka .../12 i odmówiono przyjęcia powyższej kasacji wobec braku spełnienia warunków formalnych w postaci złożenia wniosku o sporządzenie i doręczenie pisemnego uzasadnienia wyroku oraz odmowy przywrócenia terminu do złożenia takiego wniosku

**p o s t a n o w i ł**

**utrzymać w mocy zaskarżone zarządzenie.**

### UZASADNIENIE

Zarządzeniem z dnia 27 maja 2014 r., w sprawie sygn. akt WKK .../13, przewodniczący IV Wydziału Karnego Odwoławczego Sądu Okręgowego w B. uchylił zarządzenie z dnia 10 stycznia 2014 r., sygn. akt WKK .../13 o przyjęciu kasacji od wyroku Sądu Okręgowego w B. z dnia 29 marca 2012 r., sygn. akt IV Ka

.../12 i odmówił przyjęcia powyższej kasacji wobec braku spełnienia warunków formalnych w postaci złożenia wniosku o sporządzenie i doręczenie pisemnego uzasadnienia wyroku oraz prawomocnej odmowy przywrócenia terminu do złożenia takiego wniosku.

Powyższe rozstrzygnięcie zaskarżył zażaleniem obrońca skazanego zarzucając naruszenie art. 84 § 3 k.p.k., art. 524 § 1 k.p.k. i art. 530 § 2 k.p.k. „poprzez niestuszne odmówienie przyjęcia kasacji”. Zdaniem skarżącego, skoro został wyznaczony jako obrońca skazanego I. Ś. zarządzeniem z dnia 26 listopada 2013 r., a kasację złożył w dniu 19 grudnia 2013 r., to warunki formalne przewidziane w art. 524 § 1 k.p.k. zostały przez niego zachowane. Jednocześnie, podniósł, że w dniu 5 lutego 2014 r. złożył wniosek o przywrócenie terminu do złożenia wniosku o sporządzenie i doręczenie uzasadnienia wyroku Sądu Okręgowego w B. z dnia 29 marca 2012 r. w sprawie sygn. akt IV Ka .../12. W konkluzji skarżący wniósł o uchylenie zaskarżonego zarządzenia i nadanie biegu wniesionej kasacji z dnia 15 grudnia 2013 r.

Sąd Najwyższy, zważył co następuje.

Zażalenie obrońcy skazanego I. Ś. nie okazało się zasadne, a zawarty w nim wniosek – nie mógł zostać uwzględniony. Podstawy merytoryczne i warunki formalne obowiązujące przy sporządzeniu i wnoszeniu kasacji są określone w ustawie procesowej i ich przestrzeganie jest obowiązkiem wszystkich organów. Przepisy rozdziału 55 Kodeksu postępowania karnego precyzują zasady procedury kasacyjnej i ograniczenia przedmiotowo-podmiotowe w odniesieniu do tego nadzwyczajnego środka zaskarżenia. Jednym z takich wymagań formalnych jest obowiązek złożenia w ustawowym terminie wniosku o sporządzenie i doręczenie pisemnego uzasadnienia sądu odwoławczego. Spełnienie tego warunku jest niezbędną przesłanką uruchomienia tzw. postępowania okołokasacyjnego przez stronę procesową oraz otwiera drogę do dalszych działań.

Trzeba przy tym podkreślić, że nawet wadliwe decyzje organu procesowego nie prowadzą do uchylenia lub zmiany wymagań sformułowanych przez ustawodawcę w odniesieniu do rygorów obowiązujących w odniesieniu do nadzwyczajnych środków zaskarżenia. Błędne rozstrzygnięcia sądu odwoławczego podlegają uchyleniu lub mogą powodować wydłużenie, a czasami nawet

przywrócenie terminu do dokonania czynności procesowych, ale nie znoszą regulacji ustawowych istniejących w tym zakresie i nie zwalniają z obowiązku ich przestrzegania.

W tej sprawie pierwszą taką bezpodstawną decyzją było wyznaczenie skazanemu I. Ś. obrońcy z urzędu w celu zbadania przedmiotowej sprawy i ewentualnego sporządzenia kasacji – w sytuacji, gdy wniosek w tej materii został złożony w dniu 12 listopada 2013 r., a zatem po upływie blisko 20 miesięcy od wyroku sądu odwoławczego z dnia 29 marca 2012 r., a wcześniej nie wystąpiono w terminie o sporządzenie i doręczenie uzasadnienia tego wyroku. Skarżący powołuje wprawdzie przepis art. 524 § 1 k.p.k., jako podstawę środka odwoławczego, ale najwyraźniej nie dostrzegł nakazu – i zarazem ograniczenia – wynikającego z treści zdania drugiego tej normy procesowej, która formułuje taki obowiązek.

W istniejących realiach nie ma nawet podstaw do rozważania ewentualnego uprawnienia obrońcy do samodzielnego wystąpienia z takim wnioskiem – po otrzymaniu decyzji w tym przedmiocie lub zastosowania instytucji przewidzianej w art. 445 § 2 k.p.k. albowiem w każdym z tych wypadków terminy wynikające z art. 524 § 1 zd. drugie k.p.k. zostały jednoznacznie przekroczone. Jednocześnie, nie zapadły pozytywne decyzje o przywróceniu uchybionego terminu.

Tej sytuacji nie zmieniło też zarządzenie z dnia 10 stycznia 2014 r. o przyjęciu kasacji obrońcy skazanego I.Ś. i przekazaniu jej na drogę dalszego postępowania. Zapadło ono z naruszeniem ustawowych ograniczeń obowiązujących w postępowaniu kasacyjnym, a w konsekwencji – kasacja przyjęta wbrew przepisom art. 530 § 2 k.p.k. i tak nie podlegała rozpoznaniu – art. 531 § 1 k.p.k.

Jedynie na marginesie wywodów zaprezentowanych przez skarżącego, jako że kwestia ta nie determinowała rozstrzygnięcia w tej sprawie, odnotować należy, iż samo złożenie wniosku o przywrócenie terminu i dopełnienie czynności, która miała być w tym terminie dokonana, nie stanowi jeszcze pełnego kompletu ustawowych wymagań określonych w przepisie art. 126 § 1 k.p.k. Równorzędne z wymienionymi wcześniej znaczenie ma bowiem obowiązek wykazania przez stronę, że niedotrzymanie terminu zawitego nastąpiło z przyczyn od niej niezależnych. W tej

sprawie nie pojawiła się nawet sugestia ewentualnego wystąpienia takich okoliczności.

Z tych względów Sąd Najwyższy orzekł, jak w postanowieniu.